

LAJTORJA

*A Kölcsey Ferenc Református
Gyakorló Általános Iskola lapja*

XIX. évfolyam 1. szám 2017. október

A tartalomból:

Új tanáraink

A Vox Iuventutis Skóciában

Az új elsősök

A beregdaróci hittantábor

Felsősök lettünk

Kutatók éjszakája

ELŐSZÓ

„Irgalmasság, békesség és szeretet adassék néktek bőségesen.”

/Júd 1,2/

Szeretettel köszöntöm a lap régi és új olvasóit a 2017/2018-as tanév kezdetén.

Tizennyolc évvel ezelőtt jelent meg a Lajtorja első száma, ezért nyugodtan kijelenthetjük, hogy iskolaújságunk mára nagykorú lett. Az indulás óta eltelt időben több alkalommal változott a lap megjelenése. Kezdetben tanulóink rajzai illusztrálták a cikkeket, majd néhány év után jó minőségű fekete-fehér képek tűntek fel a bemutatkozó írások és a tudósítások mellett. Több mint egy évtizede pedig színes oldalakkal igyekszünk vidámbbá tenni az újságot.

A reformáció 500., valamint a Tiszántúli Református Egyházkerület és a Magyar Református Egyház megalakulásának 450. évfordulója előtt tisztelegve ismét változásra szántuk el magunkat. Megújítottuk a Lajtorja külső megjelenését, s kivethető színes posztert illesztettünk a lap belső oldalai közé. Reméljük, hogy a frissítés elnyeri a kedves olvasó közönség tetszését.

Idén ősszel iskolánk történetének is újabb állomásához érkeztünk. „Átadták a Nyomtató utcai 24 tantermes iskolát” – adta hírül a Hajdú-Bihari Napló 1977 nyarának végén. A sajtó megemlégtette azt is, hogy az épületet a Péterfia Utcai Ének-zene Tagozatos Általános Iskola és a Debreceni Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolája diákjai fogják benépesíteni. A költözködést és berendezkedést követően 1977. szeptember 5-én tartották meg a tanévnyitó ünnepélyt, a tanítás pedig szeptember 12-én kezdődött.

Az összevonással létrejött iskola az elmúlt 40 év alatt nagyszerűen ötvözte a jogelődök legkiválóbb hagyományait. Töretlenül folytatódott a zenetagozat tevékenysége és a főiskolai hallgatók gyakorlati képzése. Lassan feledésbe merült a Nyomtató utcai iskola elnevezés, s az egykor itt található, a Vár és Rákóczi utcákat összekötő hangulatos utcára is egyre kevesebben emlékeznek.

A négy évtized alatt a ház megérett a felújításra. Örömmel számolok be arról, hogy a fenntartó által benyújtott sikeres pályázatnak köszönhetően a nyáron megtörtént az épület nyugati homlokzatának hőszigetelése, az elavult nyílászárók cseréje, a tető szigetelésének javítása, valamint a fűtés és világítás korszerűsítése. Ezzel egyidejűleg saját forrásból sor került a konyha teljes körű modernizálására.

A gyakorlóiskola továbbra is Debrecen legnagyobb általános iskolája: a 39 osztályban 1137 diákunk van. Nevelő-oktató munkánknak nagyon jó a híre, legyünk rá büszkék mindannyian! Református iskolaként tovább kívánjuk erősíteni kapcsolatainkat a református gyülekezetekkel, ezért a hetedik évfolyamra járó, megkeresztelt református tanulóktól elvárjuk a konfirmációi felkészítésen való részvételt, az első, a második és a harmadik évfolyamos gyermekektől pedig gyülekezetük rendszeres látogatását.

Az első negyedévet a Református Iskolák XXI. Országos Tanulmányi Versenyével zárjuk 2017. október 27-én.

Tanulóinknak és tanárainknak jókedvű és eredményes munkát, a kedves szülőknek pedig sok sikert és örömet kívánok az egész tanévre!

*Ember Sándor
igazgató*

Ég és föld

A művészet a gondolat, az érzés testet öltése. Ha mindez a szemlélődő emberben elindít valamit, a művész elérte célját.

Ég és föld. Ezt a címet kapta az a Reformáció 500 kortárs grafikai kiállításon kiállított kép, amit néhány héttel ezelőtt láttam. A képen egy boríték volt, és abban, félig benne, félig kihúzva öt papírcsík, mindegyiken egy-egy mondat: sola fide (egyedül hit által), sola gratia (egyedül kegyelemből), sola Scriptura (egyedül a Szentírás), solus Christus (egyedül Krisztus), soli Deo gloria (egyedül Istené a dicsőség). Ezek a mondatok, latin nyelven, a reformáció jelmondatai, melyek a reformátorok fontos felismeréseit, és keresztyén életünk alapelveit tartalmazzák. De vajon miért ég és föld lett a kép címe?

Az ég a földtől messze van, vagy még inkább, messze volt, elérhetetlenül messze, a középkori ember számára. Ahhoz, hogy ez a távolság lecsökkenjen, az egyház azt tanította, hogy az embernek kell lépnie. Isten felé. Mégpedig úgy, hogy jót tesz, amivel érdemeket szerez Isten-nél, és minden jó cselekedettel egy lépéssel közelebb jut Hozzá.

Luther szerint ez az út járhatatlan, az ég és föld közötti távolság ilyen módon nem küzdhető le. Felismerte, hogy az ember nem képes mér-sékelní a hatalmas távolságot, bármennyire is szeretné, de valójá-ban erre nincs is szükség. Mert ezt a távolságot, az ég és föld közti sza-kadékat, kegyelemből, Isten egykor Jézus Krisztusban már áthidalta, s ha mindezt hittel elfogadjuk, Isten gyermekei vagyunk.

Luther nem a jó cselekedetek fontosságát vetette el, csak a felcserélte a sorrendet. Vagyis nem a jó cselekedet visznek közelebb Istenhez, ha-

Lukács Beatrix 1.a rajza

nem azért, mert közel vagyok Istenhez, az Ő gyermekeként, hálából és örömmel teszem a jót.

Ezt az örömhírt, ahogy reformátor eleink is, mi is a Szentírásból tud-hatjuk, amiről Kálvin így ír: „Egyedül az Úr igéje az az út, amely ben-nünket annak kutatására vezet, amit Őröla tudni szabad, és egyedül ez a világosság, mely nekünk világít, hogy meglássuk azt, amit Őröla tudni kell.”

Ég és föld. Egymástól messze, ám mégis közel. Számomra ezt a kö-zelséget a nyitott borítékból az ég felé tekintő öt sola papírcsíkjai jel-képezik.

Szilágyi Tamás

Megújult a hit

Kedves Gyerekek!

Új tanév – új lehetőségek – új témák... és még sorolhatnánk! Ebben az évben emlékezünk egy új kezdetre, melynek következtében megújult a hit, s létrejött Magyarországon 450 évvel ezelőtt a Református Egyház. Ebben a tanévben az említett 450 évből szeretnék közelebb hozni hozzátok 4 olyan személyt, akikre méltán lehetünk büszkék reformátusként! Lássuk hát az elsőt!

Lorántffy Zsuzsánna

Gyermekeivel lánytestvé-reivel előbb Ónodon, majd Sárospatakon töltötte, s itt ismerkedett meg a betűve-tés tudományával is. Szülei – fiaik nem lévén – gondot fordítottak a lányok neve-lésére. Sokkal komolyabb oktatást kaptak, mint sok más kortársuk. I. Rákóczi Györggyel való házasság-kötése után hamarosan nagy hasznát vette a gon-dos tanítatásnak.

Ha jártál már Sárospata-
kon, akkor bizonyára talál-

koztál a fejedelemasszony emlékezetével. A „nagyasszony” – így szólították az éppen csak felcseperedő asszonykát, aki mindössze 16 esztendő volt a házasságkötéskor. No, nem a termete miatt kapta ezt a jelzőt, sokkal inkább tetteivel vívta ki az elismerést. Mit is csinált ez a fejedelemasszony? Férje háborúba járt, fejedelem volt, s bizony csak igen keveset tartózkodott otthon, így Zsuzsán-nára hárult a birtok igazgatása épp úgy, mint a háztartás vezetése. Ezeken kívül pedig kertet művelt. Patakon a vár körüli Gombos-kertnek hamar híre kelt. Volt abban mindenféle ritka és hasznos növény, ami csak hazánkban megtalálható volt. Belőlük főzték kamraszám a lekvárokat, párolták az illatokat, főzték, aszalták a

gyümölcsöket és elegyítették a gyógyszereket. Lorántffy Zsuzsán-na „patikája” messze földön híres lett!

Kedves foglalatossága volt még a hímzés. Mialatt a fejedelmi udvarban a nemes ifjakat politikai és katonai vezetésre oktatták, Zsuzsánna asszony a nemes kisasszonyokat gyűjtötte maga köré, s tanította őket a háztartás, a hímzés sokféle csínjára. Az elkészült terítők aztán sorba elvándoroltak az udvarból egyik vagy másik egyházközségbe. A legszebbek közül egy Nagyváradra került: re-cetáblás terítő, 18 patyolat és ugyanannyi recetábla alkotja. A pa-tyolaton minden minta más, színes selyemhímzés, skófiummal, a recéken pedig egyforma fehér liliom. Az egész terítőt tenyérnyi széles csipke fogja körül. Közepébe hímezve: „Ez az én testem, ez az én vérem; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Úr Jézus ir-galmazz nekünk. 1635”

Foglalkozott a nagyasszony ezek mellett a könyvekkel is, maga is írt egy könyvet Mózes és a próféták címmel. Sokat olvasott, és támo-gatta a tanulni szándékozókat. A Sárospataki Református Kollégi-um nagyon sokat köszönhet a fejedelemnek és feleségének. Az új szabályzat előírja: „az intézetbe minden nemes és nem nemes ifjú felvétessék, aki az igazgatónál jelentkezik.” Zsuzsánna asszony fér-je halála után is folytatja a Kollégium támogatását, ekkor már fia, Zsigmond segítségével. Tanárokat hozatnak (Comenius, Apáczai Csere János), akik a legmodernebb tudást adhatják át diákjaiknak. Végezetül néhány gondolat álljon itt a férjtől: „Köszönöm, éde-sem, a te énhozzámvaló igaz szeretetedet is, kit mind jó s gonosz állapotomban hozzám bőségesen megmutattál, kiért a mennynek, földnek teremő Istene mind lelkedben, mind testedben áldjon meg s a jövőben is, az örök dicsőségben egymással egyesítve di-csérhessük a mi jó Istenünket”

Ha sikerült felkelteni az érdeklődésedet, szeretettel ajánlom figyel-medbe Bottyán János: Hitünk hősei c. művét, amiben egyéb dol-gokat is olvashatsz a fejedelemasszonyról!

Kellemes szünetet és kikapcsolódást kívánok! Szeretettel:

Kurgyisné Zsuzsa néni

Az új elsősök

1.a Osztályfőnök: Oláhné Soós Mónika

András Róbert Achilles, Balázs Patrik, Bencsik Lotti, Dalmi-Dienes Kende, Demény Péter, Erdei Gábor, Győriványi Bulcsú Ágost, Högye Nóra Marietta, Illés Anna Borbála, Kiss Bendegúz, Kovács Panna, Lukács Beatrix, Mezei Petra, Mizsák Zsuzsanna, Oláh Gréta Dorottya, Orbán András, Sáfrány Lili, Serfőző Tamara, Szabó Réka Luca, Szabó Viktória, Szegedi Tímea Liza, Székely Nóra, Szentpéteri Dániel, Tóth Attila Márton, Vass Noel, Végh Bori Bíborka, Zudor Júlia

1.b Osztályfőnök: Bélteki Gáborné

Bodor Ödön, Csukás Levente, Dávid Nándor, Dulai Bátor Mihály, Fábíán Attila, Finta Simon Ábrahám, Gábor Hunor, Galoff Gréta Dóra, Gáspár Abigél, Horváth Zsombor, Juhász Levente, Kala Lőrinc, Kecskés Huba, Kecskés Hugó, Kovács Döme, Kovács Panna, Kugler Korina, Mester Gyula Barnabás, Molnár Luca, Nagy Martin, Nagy Mátyás, Nagy Rita Petra, Nagy Tamás, Reichel Marcell, Sándor Kristóf, Seprényi Kristóf, Szilágyi Sára Csenge, Tóth Hanna Barbara, Vitányi Milán

1.c Osztályfőnök: Iván Aurélné Durda Viktória

Bodnár Boglárka, Dobi Regina, Elek Tamara, Erdei Hanna, Fárász Benjámin, Fárász Dániel, Garanyi Vivien Kinga, Grubisics Hunor, Kaposi Regina, Kertész Dániel Noé, Kiss Bendegúz, Kovács Balázs, Makkai Fruzsina, Makó Gréta, Mezősi János, Nagy Emma Sára, Nagy-Karcagi Adrienn, Offra Aton, Ortutay Bendegúz, Pokoraczki Hunor, Remenyik Hanna Boglárka, Rocskó Hunor, Sarkadi Hanga Enikő, Surányi Áron, Szabó Gerda, Szombati Szabolcs Attila, Szőke Milán, Toma Kornél Miklós

1.d Osztályfőnök: Szécsiné Szász Enikő

Bálint Benedek, Balogh Marcell, Bányai Boglárka, Futika Jázmin, Illés Máté, Kiss Csilla Leona, Kovács Kristóf, Kulcsár Tibor, Molnár Réka Gréta, Molnár-Szabó Szonja, Nyika Dominik Levente, Papp László Barnabás, Pinkovai Bence, Sónák Levente, Szabó Zétény, Székely András Barna, Telegdi Nóra, Tóth Fruzsina, Török Akos

1.z Osztályfőnök: Szűcsné Gali Ildikó

Cseh Barnabás, Féki Elina Flóra, Földi István, Gulyás Réka, Hadházi Tímea Anikó, Kelemen Dávid Levente, Máté Priscilla, Máthé Júlia, Nádházi Csenge, Nagy Csenge, Papp Máté, Pluhár Zsófia, Puskás Katinka, Sándor Nóra Noémi, Somogyi Luca, Szávuly Ramóna, Zagyva Tamás

Eredményeink

Nagykőrösi Református Általános Iskola - Arany János Országos Verseny
2017. 05. 26.

1. helyezés
Csapattagok: Csukás Anna, Zámboi Kin-
csó, Pető Boróka, Szűcs Emese

Nagykőrösi Református Általános Iskola - Szabó Magda országos levelezős verseny
1. hely
Csapattagok: Illés Gergely, Jankó Csaba,
Fazakas Bálint, Csukás Anna

XXVII. Hermann Ottó Kárpát medencei biológia verseny - Kisújszállás
2017. június 2-3-4.
2. hely Sarkadi Máté

Böngész Országos Levelező Verseny
2016/17-es tanév

3. hely
Környezetismeret, 4 írásbeli forduló

Sarkadi Máté az
elmúlt tanév 8.c
osztályos tanulója

Horváth Flóra Gréta

A IV. korcsoportos kosárlabda
csapatunk

Kiss Hanna Rebeka

Szöbeli forduló
2017. június 20. Gödöllő
1. hely – 100%-os eredménnyel
Horváth Flóra Gréta 2. c

Kosárlabda Diákolimpia Országos Döntő
- Debrecen
2017 június 21-24.

IV. Korcsoport - III. hely

A csapat tagjai:
Szabó Zita 8.z –beválasztották a torna All Star csapatába
Király Viktória 7.c
Kecskeméti Csenge 8.b
Hegedűs Dóra 7.d
Futó Sára 6.z
Hawrlant Boglárka 6.z
Papp Lilla 6.z
Csorba Zsuzsanna
Taricska Bianka
Vastag Gabriella
Szakál Dorisz
Papp Lilla

Erőss Lajos Református Általános Iskola – Püspökladány
Népmese napja – országos rajzverseny
2017. szeptember 29.

2. helyezést Kiss Hanna Rebeka 2.b

2016. szeptember 27.
Megyei mezei futó diákolimpia

I. korcsoport fiú
1. hely - csapat
Berényi Simon László
Ötvös-Tóth Zétény
Kiss Botond
Tacsi Zalán Tengisz
Patai Ádám László

2. hely – egyéni
Ötvös-Tóth Zétény

IV. korcsoport fiú
2. hely – csapat
Balogh Zoltán
Benke Berzián
Major Levente Imre
Oláh Máté Milán
Szöllősi Bertalan Bence

2. hely – egyéni
Balogh Zoltán

Nyári élményem a Nagyerdőn rajzpályázat
Nyírerdő Zrt.
2017. 10. 10.

1. helyezés
Balogh Arienn 5.a

Gratulálunk!

Kutatók éjszakája

Idén is megrendezésre került szeptember utolsó péntekén a Kutatók éjszakája országos rendezvénysorozata, melyen az elmúlt évekhez hasonlóan - Tünde néni és Fruzi néni szervezésének köszönhetően- iskolánk tanulói idén is részt vettek. A Debreceni Egyetem rendezvényeire látogattunk ki, ahol bepillantottunk a kutatók mindennapjaiba, megismertük munkájuk lényegét ráadásul számunkra is érthető módon.

A közel 30 fős csoportunk először egy drón bemutatót látott, melyen rengeteg érdekes információval lettünk gazdagabbak, mint például, hogy a drón elnevezés az angol drone (fullánk nélküli méh, zümmögés) szóból jött. Azt is megtudtuk, hogy aki komolyabban szeretne foglalkozni a reptetéssel és eszköze 2 kg-nál nehezebb lesz, annak bizony ugyanúgy jogosítványt kell szereznie rá, mint a gépkocsi, vagy a motor esetén. Megtekintettünk egy programot is, amely 3D-s képet készít a felvételekből és azt is megtudtuk, hogy ma már a mezőgazdaság, az árvízvédelem és az építkezések is alkalmaznak drónokat.

Ezek után egy vetélkedőn is jelen lehettünk, ahol szintén nagyon sok újdonságot tudhattunk meg: érdekes földrajzos kérdésekre kellett válaszolnunk jutalompontokért.

A programok vége felé a hidrobiológiai tanszéken egy mikroszkópos bemutató következett, ahol hallhattunk pár szót a vizeinkben élő gerinctelen élőlényekről, és megtudhattunk néhány dolgot az algákról. Bemutatták a vizek tisztaságmérő eszközeit munka közben és mi magunk is kereshettünk egyszerűbb mikroszkópos élőlényeket a Botanikus kert tavának vizében. Nekem ez tetszett a legjobban!

A nap utolsó programján saját magunk végezhattunk érdekes kémiai és fizikai kísérleteket háztartási anyagokkal és eszközökkel a MOL által támogatott programon.

A többiek így nyilatkoztak a napról:

„Nekem nagyon tetszett a földrajzos vetélkedő. Mivel én rajongok a biológiáért, nem kérdés, a hidrobiológia részt élveztem a legjobban.

Azon belül is a vízi élőlények tanulmányozását, megismerését.”

Békési Tímea 7.b

„Nagyon élveztem ezt a délutánt. Izgalmas volt és sokat lehetett tanulni.”

Makai Benedek 7. b

„Számomra a legérdekesebb a mikroszkopikus vizsgálat volt, mert a kis élőlények nagyon izgalmasok.”

Péter Lőrinc 7. b

Köszönjük a lehetőséget!

Vincze Rebeke 8.c

Új tanáraink

Ille Csenge Ágota vagyok. Idén végeztem a Debreceni Református Hit tudományi Egyetemen, mint magyar és természetismeret műveltségterületes tanító. Tudtam, hogy ha lesz rá lehetőség, mindenképpen itt szeretnék tanítani. Hála Istennek ez valóra vált! Alsóban és felsőben 2-2 évfolyamon vagyok napköziben, illetve tanulószobán.

Szécsi Péter vagyok, angol-földrajz szakos tanár. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem. Felsőfokú tanulmányaim elvégzése után pályámat egy kis vidéki iskolában kezdtem, majd 1997-től Debrecenben, a Fazekas Mihály Általános Iskolában folytattam, ahol 19 évig tanítottam földrajzot és angolt. 2017 szeptemberétől tanítok angol nyelvet a KisTK-ban. Feleségem szintén itt tanít, fiaink, akik már egyetem-

re járnak, is itt kaptatták a padokat.

Szabadidőmben szeretek olvasni, zenét hallgatni, barkácsolni, s mindenekelőtt utazni, legfőképpen Erdélybe.

Minden kedves olvasónak eredményes tanévet kívánok.

Kunne Sztáray Ágota vagyok magyar-angol szakos tanár. Először Nyíregyházán végeztem a főiskolán, majd itt Debrecenben az egyetemen az angol szakon. Pályakezdként egy derecskei általános iskolában tanítottam, majd egy debreceni nyelviskolában nyelvvizsgára készítettem fel felnőtteket. Időközben született öt gyermekünk, ezután az Irinyi Középiskolában készítettem fel érettségizőket hét éven keresztül.

Két kisebb gyermekem Kis TK-s (én magam és férjem is ide járunk), így az iskolát közelebről ismerve, megszeretve nagyon örülök, hogy én is itt taníthatok angolt a felsősöknek. Mindenkinek jó tanulást, sikeres felvételizést kívánok!

Szabó Anita vagyok. A Debreceni Egyetem Egészségügyi karán tanultam, mint szülésznő. Pedagógiai asszisztensként tevékenykedek az iskolában, munkám részeként a tanulószobai munkát is segítem.

Gál Anikó vagyok. A Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi karán végeztem, mint történelem-matematika szakos tanár. Az iskolában matematikát tanítok 6 felsős osztályban. Nagy lelkesedéssel tölt el, hogy tanári pályámat egy ilyen színvonalas intézményben kezdhetem. Szabadidőmben szeretek kirándulni, zenét hallgatni és olvasni.

Felsősök lettünk

Az újdonsült ötödikesek életébe nagy változást hozott a szeptember. Új osztálytársak, új tanárok, új tantermek, ráadásul mindent egyedül kell csinálni. Nincs már itt a tanító néni, akinek a védőfigyelő tekintete mindig rajtuk volt, ha kellett beavatkozott, segített, eligazított.

Most bizony sokszor egyedül kell megoldani a felmerülő nehézségeket, új szabályokat kell betartani, és cipelni a - testsúlyukhoz képest aránytalanul nehéz - táskát, és figyelni arra, hogy lehetőleg semmit el ne hagyjanak a nap végéig.

Belecsöppenve ebbe a megváltozott világba, az első héten felvett „láttelel” szerint az ötödikesek többsége mégis boldog, izgatott és büszke volt, és szemlátomást nagyon jól érezték magukat a vadonatúj körülmények közt.

Álljon most itt néhány szemelvény az 5. c-sek első benyomásaiból:

„Úgy érzem, felelősségteljes év következik.”

„Az iskola közel áll a szívemhez, mert sok időt töltök itt.”

„Most úgy érzem, a felső nagyon jó, az iskola nagyon tetszik, mert a tanárok kedvesek hozzám.”

„Leginkább az érdekel, vajon milyen lesz a nyolcadik?”

„Számomra a legnehezebb: néha nem sírni.”

„Minden érdekel: csillagászat, állatorvosok, természetvédelem, tanárság, divat, szóval: minden.”

„Azért járok ide, hát legfőképp tanulni, de a barátokkal lenni imádok, szóval azért is.”

„Most úgy érzem, hogy jó osztályba kerültem, és nem mennék más iskolába.”

„Az iskolában a felső tagozat sokkal nehezebb és önállóbb, mint az alsó.”

„Számomra az a legnehezebb, hogy mindent nekünk kell csinálni, és sokkal több tanulnivaló van.”

„Most úgy érzem, hogy alig várom már a történelem órát!”

„Szomorú vagyok, ha rájövök, hogy nem tudok embert rajzolni!”

„Ha egy új osztályba kerülök: megfigyelek.”

„Jelenleg az érdekel, hogy Ila néni hol van?”

„Boldog vagyok, mert megírtuk az első matematika dolgozatot!”

„Most úgy érzem, hogy a felső tagozat egy jó hely, de lehet, más-kor már nem lesz így.”

„Számomra a legnehezebb a csendben maradás, mert imádok kotyogni!”

„Akkor vagyok legboldogabb, mikor magyar órán együtt kacagunk.”

„Ha valami új/ismeretlen helyzetbe kerülök, azt az 5. c-vel akarom átélni.”

„Feldühít, ha valaki helytelenül ír és beszél.”

„Könnyen tudok boldog lenni.”

„A szabályok betartása fontos, mert az emberek nem azért találják ki a szabályokat, hogy a másoknak rossz legyen!”

„Azért járok ide, mert ide akart anya engem beíratatni (sic!), most úgy érzem, jól döntött.”

„A szabályok betartása elég jól megy, mert eleve olyan vagyok, hogy mindig mindent betartok.”

„Számomra a legnehezebb a táskát cipelni.”

„Az iskolában az a jó, hogy minden nap tanulunk valami újat.”

„Leginkább az érdekel, hogy mit fogunk ma tanulni.”

„A felső tagozat a legjobb arra, hogy nagyjából mindent megtanuljunk a gimnázium előtt.”

„A felső tagozatban az érdekel, hogy itt megtaláljam, hogy miben vagyok jó.”

„Az a jó az ötödikben, hogy nagyon izgalmas.”

„Az a jó az ötödikben, hogy olyan szabadok vagyunk.”

„Most úgy érzem: okosodom.”

És van, aki versbe szedte tanév kezdő, napsugaras érzéseit:

Demeter Zsófia: Szelek szárnyán

*Szelek szárnyán, hol csillan a fény,
Tündérek hangját fújja a szél,
A nap melegét fújja a szél,
Melegség áradjon, hol ragyog fény!*

A Vox Iuventutis Gyermekkar Skóciában

Idén nyáron a Kölcsény Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola felső tagozatos gyerekekből álló kórusa, a Vox Iuventutis Gyermekkar, július 20-27. között Skóciába utazhatott a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség és az iskola szervezésében és támogatásával. A skóciai testvérgyülekezet meghívására negyvenöt diákkal utaztunk külföldre, a kórust öten kísértük el iskolánk pedagógusai közül.

Skóciai utazásunkra nagy izgalommal készültünk, mind a fellépések, mind az idegen nyelv használata miatt. Sok gyereknek ez volt az első, hosszabb, szülőtől távol töltött kirándulása, valamint többen most először utaztak repülőgéppel. Így a szülők is nagyon izgatottan várták a híreket és az első telefonos élménybeszámolókat. Miután landoltunk Edinburghban Lilly, a helyi főszerző fogadott minket, majd busszal indultunk tovább Dumfriesbe és környékére, ahol a szállásadó családok vártak ránk. A skót családok nagy szeretettel fogadtak minket, nagyon segítőkészek voltak. A korábban elküldött angol nyelvű bemutatkozó szövegek alapján döntötték el szállásadóink, ki melyik családnál tölti a hetet. Külön odafigyeltek arra, például, hogy aki ételallergiás, az olyan családnál lakjon, ahol tudják, mit lehet enni adott esetben; aki szereti az állatokat, az farmra kerüljön. Mindegyik gyerek külön kiemelte, hogy mennyire kedvesek voltak velük a szállásadók. Harcsa Regina, hetedik osztályos tanuló például úgy fogalmazott: „Ezek a skót emberek olyanok voltak, mintha a nagyszüleim lennének.” Egy-egy család három-négy gyereket, vagy két gyereket és egy pedagógust fogadott. Sok gyerek megfogalmazta, hogy sokat javult az angol nyelvtudása, illetve a skót családok kedvessége, türelme, szeretetteljes hozzáállása sokat segített neki a nyelvi akadályok leküzdésében. Nagy élmény volt az is, hogy vidéken voltunk, ahol Pető Boróka, hatodik osztályos tanuló megfogalmazásában „olyan dolgokat csináltunk, amilyeneket Magyarországon nem, például fácánkakast etettünk reggel, egy-két hetes bocikat simogattunk”.

Természetesen a sok új élmény mellett kemény munka is várt a kórustagokra. A Vox Iuventutis Gyermekkar három este lépett fel, három különböző gyülekezetben: először Dunscore-ban, a St George's templomban, majd Tornhillben, végül Urr Village-ben. Mindhárom alkalommal nagy sikere volt a gyermekkarnak, rengeteg elismerést, gratulációt, pozitív visszajelzést kapott kórusunk. Külön gratuláltak a fellépések után a kórusvezetőnek, Ráczné Nyíri Dorottyanak, Vad Péternek, aki zongorán közreműködött, és a két szólistánknak: Kálmán Dorka 7.z

osztályos tanulóknak, aki fuvalán adott elő darabokat és Kiss Borbála 7.z osztályos tanulóknak, aki magyar népdalokat énekelt. Iskolánk angoltanára, Kovácsné Jendrek Anikó is sok dicséretet kapott a konferálásokért. A legnagyobb elismerés azonban, azt hiszem az volt, hogy a kórus éneke mosolyt csalt skót közönségünk arcára, illetve könnyeket a szemükbe. Minden fellépést egy skót népdallal zárt a kórus, amelyet mindhárom templomban együtt énekelt velük a közönség. A fellépések végén állva tapsoltak a koncertet hallgatók. A kórustagok is megfogalmazták, hogy remek érzés volt Skóciában koncertezni és az utazás alatt még összetartóbbá vált a közösség.

Vendéglátóink arra is figyeltek, hogy az utazás és a fellépések fáradalmi között pihenni is tudjunk, illetve megismerjük szokásaikat, hagyományait is. Ahogyan Gyönyörű Dorka, nyolcadik osztályos tanuló fogalmazott: „Mindent megtettek annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat, szuper programokat szerveztek, ezeket nagyon élveztük, és rengeteg élménnyel gazdagodtunk.”

Miután kipihentük odautunk fáradalmait, szerdán kirándulásra vittek minket az óceánpartra, Sandyhillsre. Itt meglepődve tapasztaltuk, hogy az óceánban nincs víz, ugyanis éppen apály volt, így több száz méterre be lehetett sétálni a parttól. Rengeteg kagylót találtunk és hatalmas medúzatetemeket, rácsodálkozhattunk a partot körülölelő sziklákra, a zöld tájra, a körülöttünk magasodó hegyekre. Este közös grill partival és játékkal zártuk a napot. Csütörtökön Dumfriesba utaztunk, ahol a sportnapon nemcsak atletizáltak és labdajátékokat játszhattak a kórustagok, hanem a helyi iskola diákjaival ismerkedve angol nyelvtudásukat is fejleszthették. Este a vendéglátó családokkal együtt részt vettünk a Ceilidh-n, vagyis egy skót esten, ahová a férfiak hagyományos skót viseletben, a kiltben érkeztek. A közös étkezés után láthattunk skót nép-

táncot, hallhattunk skót népdalokat a helyi gyülekezet tagjainak előadásában, majd táncházat szerveztek vendéglátóink, ahol mi is elsajátíthattunk skót táncokat, és velük együtt élvezhettük a skót dallamokat. Pénteken és szombaton délelőtt a vendéglátó családok külön szerveztek programot a náluk lakóknak, amelyet igyekeztek a gyerekek igényeinek és érdeklődésének megfelelően alakítani. Így sokan bevásárló körútra mentek Castle Douglasba, megnézték milyen az óceán, amikor dagály van, ellátogattak egy-egy kastélyhoz vagy tóhoz. A délutáni közös programon pénteken Dunscore-ba látogattunk, ahol Jane Heining életével ismerkedtünk meg, aki skóciai származású volt, de Magyarországon élt és tanított a II. világháború idején. Nem akarta magára hagyni az általa nevelt zsidó gyermekeket, így végül velük együtt halt meg az auschwitzi haláltáborban. Szombaton délután a skót irodalommal ismerkedhettünk meg, ellátogattunk Dumfriesba, ahol Robert Burns, skót költő életútjáról hallhattunk sok érdekességet. Vasárnap délelőtt közösen vettünk részt Kirkcudbright-ben az istentiszteleten, majd délután a

várost néztük meg és ellátogattunk a Halmyre farmra, ahol nagyon finom fagyit is kaptunk. Utolsó napunk délelőttjét a Littleton farmon töltöttük, ahol bemutatták nekünk az egész gazdaságot, itt létünkéről tévéfelvétel is készült. A délutánt Cream of Gallowayben töltöttük, egy kalandparkban, ami óriási élmény volt mindenki számára. Búcsúestünket Troqueerben töltöttük, ahol grillpartin köszöntük meg vendéglátóinknak és skót főszervezőnknek, Lillynek az itt töltött időt.

Hazautunk alatt, amíg az amszterdami repülőtéren várakoztunk, mindenkit arra kértünk, írja le, hogyan érezte magát az utazás alatt, mi volt számára a legnagyobb élmény. Szinte minden beszámoló azzal zárult, amit Kuti Kitti, hetedik osztályos tanuló így fogalmazott meg: „Szerencsésnek érzem magam, hogy elmehettem, mivel ez egy felejthetetlen élmény volt. Remélem még egyszer eljuthatok ide.”

Köszönjük mindazok munkáját és szolgálatát, akik a kórus skóciai vendégszereplésének előkészítésében és a program megvalósításában részt vettek!

Pócsik Anett, kísérő tanár

Hittan tábor

Az elmúlt nyáron ismét voltunk a beregdaróci hittantáborban. Most is, mint tavaly, rengeteg élményt szereztünk. Első nap dél körül megálltunk Tákoson, ahol egy néni mesélt nekünk a templom történetéről. Ezután megérkeztünk a „Hétszillagba”, elfoglaltuk a szobáinkat, kipakoltunk és megebédeltünk. Utána a táborvezetők, Tamás bácsi, Zsuzsa néni és Hajni néni egy kis „tábori gyűlésre” hívtak, ahol megtudhattuk a szabályokat és a további programokat, bemutatkoztunk egymásnak, majd három csapatba osztottak minket. Estéig csapatkapitányt kellett választani, indulót és csapatnevet kellett magunknak kitalálni. Mi sajnos nem kerültünk egy csapatba. Ezután mindenki rohant a medencéhez, ami a szállodánkhoz tartozott. Az esti áhítat után megtudtuk a csapatneveket: a mieink lettek a „Mózes népe” és a „Noé állatkái”, ezen kívül a harmadik csapat neve a „Noé alpakkái” lett. Utána a tákosi templom történetéből írtunk tesztet csapatonként, majd bibliai foglalkozás következett, ahol egy új történettel ismerkedtünk meg. Utána szabadfoglalkozás következett. Késő este pedig, miután besötétedett, elindult az éjszakai csillagkeresés, ahol szintén csapatonként versenyeztünk. Szerdán délelőtt megérkezett Marika néni, aki megtanított minket az egyedülálló beregdaróci vászonvirág készítésére. Így nem csak jól szórakoztunk, hanem pontot is szereztünk a csapatunknak. Utána lovagoltunk Tequilán, majd csapatonként szekereztünk, míg a többiek fánkot sütöttek, amit ebéd után megettünk. Szürkületkor újabb csapatverseny kezdődött, a csoki keresés, ahol minden csapat jutalom pontokért (meg persze SPORT szeptéért) versenyzett. Csütörtökön a bibliai foglalkozáson összefoglaltuk mindazt,

amiről egész héten tanultunk. Ezután következett a számháború. Akiket pedig közben kiejtettek, azok kipróbálhatták a fonalgrafikát. Aztán jött a számunkra egyik legkedvesebb része a tábornak, a sorverseny, ahol érdekes ügyességi feladatokkal kellett megküzdenünk. Este szalonna- és pillecukor sütés, majd „KI MIT TUD?” következett. Ezután a csapatok bemutatták a kedvenc bibliai jelenetüket, amit a várva várt meglepetésprogram, az éjszakai fürdőzés és úszóverseny követett. Pénteken, mielőtt elkészültünk a Hétszillagtól, még várt ránk egy bibliai vetélkedő, ahol az egész heti feladatokból az utolsó pontokért küzdöttünk. Majd a várva várt pillanat, az eredményhirdetés következett. A "Mózes népe" első, a "Noé állatkái" pedig második helyezést ért el! A szobatisztasági versenyt pedig a 2-es szoba, vagyis mi nyertük! Ezután már csak el kellett hagynunk a "Hétszillagot". Azonban még megálltunk Csarodán, ahol templomlátogatás és fagyizás zárta izgalmas hetünket. A hosszú út után pedig Debrecenben elérkezett a végső búcsú. Mi mindenkinek ajánljuk a tábor, hiszen rengeteg élményt ad!

Szilágyi Dorka és Fábíán Anett 5.b

Hittan tábor

1. nap

Egy vidám nyári napon végre elkezdődött a várva várt hittantábor. Ahogy beért mindenki, Klári néni elmesélte a heti programokat. Ezután kézműves foglalkozásokon vehettünk részt. Délben elmentünk ebédelni és ezt követően rögtön indultunk a Hangyaboly játszóházba. Ott nagyon jól éreztük magunkat.

2. nap

A mai délelőttöt a Református Kollégiumban töltöttük, ahol meséltek nekünk a könyvtár történetéről. Ebéd után a Nagytemplomban voltunk. Megmáztuk a tornyot, utána pedig elmentünk fagyizni.

3. nap

A harmadik napot az előzőhöz hasonlóan a Református Kollégiumban töltöttük, ahol megnéztük az iskolatörténeti kiállítást. Mikor visszaértünk az iskolába, sokat kézműveskedtünk. Délután a Déri múzeumban voltunk.

4. nap

A tízórai után elmentünk a nagyerdei játszótérre. Ott sokat játszottunk. Mikor ebédelni lett megérkezett a pizza. Megettük és folytattuk a játékot. Ezután elindultunk a vidámparkba. Ott nagyon sok játékra felültünk és közben jól szórakoztunk..

5. nap

A tábor utolsó napját a kerekestelepi fürdőben töltöttük. Nagyon jól éreztük magunkat a hittantáborban.

Király Gréta és Molnár Noémi 5.d

Nádházi Hunor 2.b rajza

Szeptember 20-án a hallássérültek Világnapján egy flashmobon vettünk részt az osztállyal. A Kossuth téren különböző sátrak voltak felállítva. Az egyikben terápiás kutyákat nézhettünk meg, melyek különböző mutatványokat mutattak be. Ez nagyon érdekes volt számomra. Volt egy fellépés, ahol elmutogattuk és elénekeltük az alma együttes „Mutasd meg mekkora a szíved” című dalát. Több, mint hétszáz gyerek vett részt ezen a rendezvényen, melyen a megjelentek piros szívet ábrázoló pólót viseltek. Nagy örömmel töltött el, hogy közösen énekeltünk sérült társainkkal és boldog perceket szerezhetünk nekik.

Bogdán Csenge 3.c

„Elsős lettem!” rajzpályázat

Az idén szeptemberben immár második alkalommal rendeztük meg az „Elsős lettem!” című rajzpályázatot. A célunk most is az volt, mint tavaly, hogy iskolánk diákjai, az elsősök az első két iskolai hét során megélt élményeiket, vagy csodaszép tantermeiket, vidám óráikat minél színesebben és őszintén lerajzolják. Sok szép pályamunka érkezett hozzánk, melyekből a zsűri elnöke: Szakál László rajztanár és a zsűritagok: Horváth-Soós Dóra Anikó, Heinrich Adrienn, Ille Csenge Ágota és Szabó Anita pedagógiai asszisztensek választottak, s készítettek kiállítást iskolánk aulájában.

Horváth-Soós Dóra Anikó

Gáspár Abigél 1.b rajza

Somogyi Luca 1.z rajza

Hőgye Nóra Marietta 1.a rajza

Szarvas 2017

Idén is megrendezésre került a vízi tábor Szarvason. Veress Erzsike néni és Engszler Attila bácsi szervezésével, melyen sokadik alkalommal vettünk részt. A programok idén is változatosak voltak: kajak-kenu túrák, fürdés, úszóverseny, számháborúzás, főzés és még rengeteg szabadidős tevékenység. Délelőttönként egyre hosszabb kajak-kenu túrákra indultunk, délután pedig, egy csobbanással pihentük ki fáradalmainkat a Körös vizében. A napot mindig egy kiadós vacsorával fejeztük be, melyeket Erzsike néniék készítettek el. A hetet tábortűzzel zártuk. Sajnos, nekünk idén lesz az utolsó vízi tábor, szóval mindenképp ott leszünk!

Vincze Rebeka és Fekete Petra 8. c osztályos tanulók

A magyar népmese napja

Az alsó tagozatos diákönkormányzat a Magyar népmese napja alkalmából meseíró és rajzversenyt hirdetett. A legjobban sikerült mesék az év során megjelennek a Lajtorjában. Az elsőt éppen itt olvashatjátok. Az illusztrációkat pedig a pályázat rajzaiból választottuk.

A három nyertes

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király, aki olyan öreg volt, hogy alig maradt ereje. A király megparancsolta három fiának, hogy menjenek el és találjanak maguknak feleséget.

Mentek, mendégéltek és találtak egy palotát. A palotában volt egy gyönyörű lány. A szomszéd király leánya volt. A testvérek versenyeztek a királylány kezéért. Egymás ellen fordultak. A királylány, mivel nem szeretett volna viszályt a királyfiúk között, úgy döntött, hogy senkinek nem adja a kezét. Ám a három testvér nem adta fel.

Kitalálták, hogy aki legyőzi a veszélyes sárkányt, azé lesz a királylány. Külön váltak útjaik. A két legnagyobb királyfinak sikerült, de a legkisebb, épphogy megmenekült a sárkány elől. Így már csak ketten maradtak, ám olyan nagy ellenség lett a két testvérből, hogy a legkisebb elment a mindent tudó, de cseles rókához. Bement és elmondta a bánatát. A róka azt mondta:

- Nincs semmi baj! A királylánynak van két ikertestvére. Ők csak este vannak fent, nappal alszanak.

Ám a róka cserébe azt kérte, hogy ő lehessen a vőfély a

„Kovács Panna 1.a rajza

királyfi esküvőjén. A királyfi beleegyezett. Aztán elment és megkereste testvéreit. Annyira megörültek a jó hírek, hogy majdnem kiugrottak a bőrukából. Gyorsan a palotához lovagoltak és megvárták, hogy eljöjjön az éj. Ezután megkérték a királylányok kezét.

- Mivel te hoztad a hírt, a tiéd lehet a napközben fent lévő királylány keze! – mondták az idősebb testvérek az öccsüknek.

Ezután hétországba szóló lakodalmat csaptak, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Hát a róka? Az pedig vőfély lett. Itt a vége, fuss el véle.

Kiss Zsófia 4.b

Nádházi Csenge 1.z rajza

Varga Viola Lilla 2.c rajza

Kiss Lilla 2.c rajza

Bodnár Boglárka 1.c rajza

Őrizzük meg értékeinket, óvjuk természeti kincseinket!

Kaán Károly születésének 150. és az első hazai természetvédelmi terület, a Debreceni Nagyerdő védetté nyilvánításának 78. évfordulóját ünnepelhetjük az idén. Ebből az alkalomból rendezett ünnepséget a Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Zrt. és az Országos Erdészeti Egyesület itt Debrecenben, a Kartács utcán. Kaán Károly neves erdőmérnök és gazdaságpolitikus volt, a magyar erdőgazdálkodás meghatározó alakja. Újjászervezte az állami erdőigazgatás rendszerét, fontosnak és szükségesnek tartotta a meglévő erdők védelmét. Átfogó javítást indított el az alföldön. Mindezek mellett a modern szemléletű természetvédelem szószólója és képviselője volt.

Munkássága, gondolkodásmódja példaként szolgálhat minden ma élő erdész számára. Nevét számos kilátó, forrás és turistaház őrzi. A Kaán Károly emlékéremmel az erdőgazdálkodásban, természetvédelemben kiemelkedő munkásságú személyeket jutalmaznak. Továbbá minden évben megrendezik a Kaán Károly névvel fémjelzett Országos Természetismereti Versenyt, ahol iskolánk diákjai jelentős sikereket értek el.

Debrecen egyik legszebb része a Nagyerdő Egyaránt központja a pihenésnek, kikapcsolódásnak, szórakozásnak,

sportolásnak és a tanulásnak is. A kettős évforduló tiszteletére Vass Tamás alkotásával egy emlékoszlopot is avattak az ünnepségen, majd a Nagyerdei Erdészeti iskola által meghirdetett „Nyári élményem a Nagyerdőn” című rajzpályázat díjait is kiosztották.

A szervezők célja az volt, hogy a résztvevők olyan nyári élményeket, emlékeket elevenítsenek meg az alkotásaikon, amelyek a Nagyerdőhöz köthetőek.

Három kategóriában indulhattak az iskolások. A mi iskolánkat az 5.-6. osztályos korcsoportban Balogh Arienn 5.a osztályos tanuló képviselte. Séta a Nagyerdőn című alkotásával I. helyezést ért el. Gratulálunk!

Horváth–Soós Dóra Anikó

Magdi néni természetjáró tábora Telkibányán

2017. július 10-14-ig mentünk Magdi néni táborába. Első nap a Szerencsi Csokigyárban mindenki egyedi csokit készített, majd a szállásra mentünk, ami Telkibányán volt. Kedden reggel szoba ellenőrzést tartottunk. Egy rövid falunézés volt, azután mindenki saját tetszésére készíthetett karkötőt féldrágakövekből. Délután krumplilángost süttünk és aranyat mostunk.

Másnap ásványlelőhelyekre túráztunk, 10 km-t a hegyekben. Este pedig megrendeztük a bátorságpróbát, ez mindenkinek nagyon tetszett. Csütörtökön mindenki szorgosan dolgozott, mert újra szoba ellenőrzés volt.

A szobák ellenőrzése után az Aranybánya Hotel kalandparkjában töltöttük a délelőtti. Végimentünk az akadálypályán, csónakáztunk, a szabadtéri kondiparkban edzettünk. Délután szabadtéri, mélyülős medencében úszkáltunk egy kicsit. Mindenki nagyon várta már ezt a programot.

Az utolsó nap hazafelé úton megálltunk Sátoraljaújhelyen a Zemplén kalandparkban, ahol boboztunk.

Ezt a táborot nagyon szerettük. Reméljük, hogy jövőre is lesz.

Kiss Vivien és Papp Melitta 5.d

Ha Ba Wa Ba

Amikor ezt a szót hallottam fogalmam sem volt, hogy mit jelent, kiejteni pedig végképp nem tudtam. Mondtam én mindent : Havon baba, hababa, vabava stb...., csak habogtam össze-vissza!

Aztán megtudtam az edzőmtől, hogy mit jelent: International Waterpolo Festival, Nemzetközi Vízipóló

Fesztivál! Ezen a fesztiválon vettünk részt a csapatunkkal, a DVSE vízilabda csapattal ez év június 25-től július 2-ig. A Nemzetközi Vízilabda Fesztivált már 10 éve rendezik meg Olaszországban egy nagyon szép tengerparti városban, Lignano, 6 - 11 éves korú gyerekeknek, akik a világ minden részéről érkeznek ide.

Ebben az évben 14 ország: Brazília, Franciaország, Görögország, Olaszország, Málta, Montenegró, Monaco, Románia, Szlovénia, Spanyolország, Svájc, Törökország, USA és Magyarország vett részt 1600 fő versenyzővel, 132 csapattal, összesen mintegy 3500 fővel.

Magyarországról is több csapat vett részt, Debrecenből két csapat küzdött meg a minél jobb helyezéért. A csoportmérkőzések során a mi csapatunk csoport első lett. Nagyon örültünk az eredménynek. Én is lőttem jó pár gólt, és eddigi legtöbb ötméteresemet.

Nagyon jó volt kint lenni. Sok mérkőzésünk volt, sokat dolgoztunk, de azért volt idő a barátkozásra, játékokra és fürdésre is.

Olyan tapasztalatokkal gazdagodtunk, amelyek segíthetnek bennünket a későbbiekben, hogy becsületes, felelősségteljes, igazi sportemberekké váljunk.

Megyeri-Kardos Márkó 6.a.
a DVSE vízilabdása

Méliuszi kooperáció

Ebben az évben Debrecenben a Méliusz Könyvtár szervezte az Ünnepi Könyvhétet. A programok között volt a papírszínház készítése. A mi osztályunk a Mindent tudó Dongó Pista című népmesét illusztrálta. Csoportokban dolgoztuk ki a képeket: volt, aki a szereplőket rajzolta le, más a háttérken dolgozott. Amikor elkészült mind a hét kép, a könyvtáros néni - aki segített nekünk - elmesélte a történetet. Nagyon jól szórakoztunk!

Hegyesi Rozália 2.a

Illés Réka Katalin 4.c rajza

A következő mérföldkő

A múlt tanév végén megrendezésre került az **I. KisTK Tollaslabda verseny**, melynek az Oláh Gábor Utcai Sportcsarnok adott otthont. A megmérettetésen közel 40 diák vett részt iskolánkban, ahol az alábbi eredmények születtek:

1. osztály Fiú: **I. hely Béri Bernát, II. hely Kelemen Mátyás**
 2. osztály Fiú: **I. hely Papp Máté, II. hely Rejtő Balázs,**
III. hely Gulyás Attila, Ötvös-Tóth Zétény
 3. osztály Fiú: **I. hely Vizer György, II. hely Csernyánszki Balázs, III. hely Moldvay Gergely, Sándor Csanád**
 4. osztály Fiú: **I. hely Kelemen Martin, II. hely Gyarmati Miklós, III. hely Gyarmati Árpád, Bokor Attila**
 2. osztály Leány: **I. hely Szentpéteri Eszter**
 3. osztály Leány: **I. hely Magura Sára, II. hely Gulyás Csenge, III. hely Szentpéteri Eszter, Vári-Nagy Nóra**
 4. osztály Leány: **I. hely Magura Anna Luca, II. hely Breitenbach Fruzsina,**
III. hely Kertész Viktória, Lovas Liliána

A 2016/2017 tanév kezdetével a tollaslabda oktatás is folytatódott iskolánkban. Ebben az évben minden első és a második osztály, részt vesz tollaslabda foglalkozásokon a testnevelés óra keretein belül, illetve néhány harmadikos és negyedikes osztálynak is lehetősége van folytatni az elkezdett munkát. A 0.

órai edzéseken pedig továbbra is részletesebben megismerkedhetnek az ütős sportággal a korán ébredő diákok. A megszokott lehetőségeken kívül szeptembertől, akik a tavalyi év folyamán, illetve a nyári szünetben is rendszeresen látogatták az edzéseket, már az Oláh Gábor Utcai Sportcsarnokban gyakorolhatnak és készülhetnek a versenyekre, mivel a Debreceni Sportcentrum-Sportiskola színeiben állnak rajthoz a közeljövőben. Az iskolán kívüli foglalkozásokra heti háromszor kerül sor az Oláh Gábor utcán, ahol másfél órás edzés valósul meg rendszeresen. Az elmúlt hónap élményeit pedig az igazolt versenyzők rövid kis beszámolóban szeretnék megosztani veletek:

„A Sportiskolás edzés nagyon jó, nagy a terem és szoktunk pályákat kigurítani. Voltunk már a konditeremben és az atlétikapályán is. Az atlétikapályán legtöbbször futunk a konditeremben pedig erősítünk, de az a legjobb, hogy mindenki jól érzi magát!” (Szentpéteri Eszter 3.a)

„Nagyon szeretek oda járni izgalmasak a feladatok. Amikor tollasozok, elfelejtek mindent, mint ha az egekben járnék. Nagyon kedvesek a csapattársak, mindenkinek ajánlom.” (Kertész Viktória 5.a)

„Szeretem ezt a sportot, mert sokat játszunk és gyakorolunk. Ez az edzés ügyessé és gyorsá tesz! Ajánlom Neked is, gyere tollasozni!” (Tacsi Zsolt 3.a)

„Élvezetes és fárasztó is. Az is jó benne, hogyha gyülekezésnél gyorsak vagyunk, akkor mindig játszunk a végén. Az az egy rossz benne, hogy van bemelegítés. Meg jó versenyekre járni. Nekem a kedvenc játékom a forgó. Az összes edzés izgalmas.” (Gulyás Attila 3.a)

„Jó oda járni. Kicsit fárasztó, de jó és az edző is nagyon kedves.” (Ötvös-Tóth Zétény 3.a)

„Az Oláh Gábor Utcai Sportcsarnokban tollasozok, szerdán. Sokat edzünk, sokat játszunk. Az atlétika pályán sokat futunk.” (Papp Máté 3.d)

„Szeretek igazolt játékos lenni, mert sokat gyakorolunk. Egyre ügyesebbek leszünk és már várjuk a sok versenyt és gyakorlást.” (Rejtő Balázs 3.a)

„Mert jó fej Joe bácsi és, mert óriási a pálya ezért nagyon jó feladatokat csinálunk. Van, amikor erősítő gyakorlatokat végzünk, de az a legjobb benne, hogy legtöbbször párban végezzük. A legeslegjobb az, hogy sokat játszunk és, hogy sok versenyre járunk.” (Gulyás Csenge 4.z)

„Nagyon jó oda járni, mert így nagyobbaknak érezzük magunkat. Nagyon jó fej az edző is. Sokat játszunk és tanulunk. Nagyon jó tollasra járni.” (Breitenbach Fruzsina 5.b)

„Nagyon szeretek edzésre járni, jók az erőnléti és az ütős edzések. Jók, csak fárasztóak, azt jelenti, hogy rendesen csináljuk. Javaslom mindenkinek, hogy járjon edzésre, aki szeretne.” (Kiss Vivien 5.d)

Amennyiben szeretnél csatlakozni csapatunkhoz, várunk Téged is az edzéseken!

Időpont: Kedd és Csütörtök 7.00-7.45 (0.óra)

Helyszín: II. emeleti tornaterem

Felszerelés: A torna felszerelésen (cipő, nadrág, póló) kívül másra nincs szükség.

Labda, ütő, háló is biztosított az edzések során.

A nulladik órai edzéseken megrendezésre kerülő verseny, mely a vándorserleg megszerzéséért zajlik, folytatódik ebben a tanévben is és változatlanul a hónap utolsó edzésén kerül rá sor.

Az I. KisTK kupa résztvevői

0. óra edzés

Lapozgató

Hetvenhét magyar népmese

Illyés Gyula (1902-1983)

Jeles mesegyűjtők – a többi között Berze Nagy János, Brassai Sámuel, Kriza János, Vikár Béla – gyűjteményéből való a kötet anyaga. Legszebb népmeséink darabjait emelte át Illyés Gyula az irodalomba – megőrizve a nép gazdag, élő nyelvét, a népmesék fordulatait. A mesék a magyarság megtelepülésének különböző tájain teremnek: magukon hordozzák e tájak sajátos mondatalképzését, nyelvi zeneiségét. A kötetben ismert szép mesék, Mátyás királyról szóló történetek, állatmesék és tréfás, rövid mesék váltakoznak, az élő meseszó hangulatát árasztva. Ajánljuk -11 éves gyerekeknek

Shakespeare mesék

Lamb, Mary (1764-1847) - Lamb, Charles (1775-1834)
Ford. Vas István.

A Lamb testvérek gyerekeknek szánt Shakespeare - feldolgozásai a legnépszerűbb vígjátékainak, illetve a legismertebb tragédiáinak (Rómeó és Júlia, Lear király, Machbet, Hamlet, Othello) regényes színműveinek (A velencei kalmár, Cymbeline, Szeget szeggel, Pericles, Tyrus fejedelme, Athéni Timon) prózában elmesélt változata kapott helyet. Az élvezetes mesék, amelyeket magyarul Vas István fordításában olvashatnak a gyerekek, szórakozva ismertetnek meg a Shakespeare-hősökkel és a drámák cselekményével és kitűnő lehetőséget teremtenek később - már egy kicsit más szempontból - az eredeti alkotások értő befogadására. A kötet, gazdagon illusztrált, a rajzoknak köszönhetően, kitűnően jeleníti meg a drámák fontosabb eseményeit.

Ajánljuk 11-14 éves gyerekeknek

Könyvajánló

Szent Johanna Gimi

Néhány ok, hogy miért olvasd el:

- Az ember bele tud merülni az ilyen könyvbe.
- Rólad is szól.
- Igazi romantikus könyv, de sírni is lehet rajta.

Történetek a lovasiskolából

Néhány ok, hogy miért olvasd el:

- Elsős és másodosztályosoknak egyaránt jó gyakorló olvasmány.
- Sok érdekes mesét találhatsz benne.
- Ha egy héten minden nap olvasol egy mesét, máris kiolvasod a könyvet.

Póni az erkélyen

Néhány ok, hogy miért olvasd el:

- Sírós könyv.
- Egy ilyen könyvbe bele tudod fojtani a bánatodat.
- Lovas történet, de igazából mégsem az.
- Váratlan fordulatokat produkál.
- Egy szellem is belecsöppen a történetbe.

Ezeket a könyveket nagyon ajánlom mindenkinek!

Ha valamelyik tetszett, akkor irány a könyvtár!

Todonai Zsuzsanna 4.z

Parázslat

Egy hideg téli napon épp otthon voltam, nagyon fáztam, pedig a kályhában vígan ropogott a tűz. Ahogy a lángokat néztem, a kályhából egy manó lépett ki, az én házi manóm.

Hogy honnan tudtam, hogy tényleg manóval van dolgom? Először azt hittem, hogy káprázik a szemem, de megszólalt, így bele kellett törődnöm, élőlény áll velem szemben.

- Szia Dorka! – köszönt a manó, és belefogott egy történetbe. - Én a te házi manód vagyok, és óriási gondban vagyok, vagyis vagyunk. Tudod az olyan manók, mint én, nem szoktak csak úgy megjelenni. De most okunk volt rá. A mi királyunk, I. Parázs, aki a tüzet vezeti ide, elveszett. Rajta kívül senki sem ért ehhez a mesterséghez, és arra kérünk, hogy gyere velünk!

- Hova? – tudakoltam.

- Hát Manóföldre! – rikkantotta kipirulva a kis manó. De én még tétováztam, azt sem tudtam, hogy hívják. Ó, mintha kitalálta volna a gondolatomat, a vállamra ült és ezt suttogetta:

- Én vagyok Pircsi, de most már induljunk!

- De... - kezdtem, viszont Pircsi közbevágott:

- Be a kályhába! – mondta, és nagy lendülettel ugrott egyet. Csodálkoztam az ötletén, de engedelmeskedtem. „Amúgy is fáztam!” – biztattam magamat és beugrottam a kályhába. Felkészültem a legrosszabbra, de nem volt miért. Becsuktam a szememet, és amint kinyitottam, egy forró strandra emlékeztető réten találtam magamat, amit meglepetésemre itt-ott hó fedett! Felnéztem a vállamra, hogy lássam, Pircsi mit szól ehhez. A kis manó szomorúan körbemutatott.

- Látod? – kérdezte. Bólintottam, hogy látom. Próbáltam jó benyomást kelteni Pircsiben, mert láttam azt is, hogy megbízik bennem. Éppen megkérdeztem volna, hogy van-e nyom, vagy ilyesmi, amikor egy hatalmas felhőből szakadni kezdett a hó. Egyszerre csak mindenfelől Pircsihez hasonló manók rohantak el mellettünk, rémülten kiabálva. Pircsi is reszketni kezdett.

- Gyere! – könyörgött nekem a házi manó. - Már megint ez a zaj! Jajjajaj! Hiába szölongatott szegény manó, szinte földbe gyökerezett a lábam. Moccanni se bírtam, de Pircsi nem akart egyedül hagyni. Belém csípett, mire végre feleszméltem. De már késő volt. 6-7 hófehér vagy világoskék sárkány kíséretében fiatal lány ereszkedett le, egy sötétkék sárkányon. A nő hideg, zengő hangján megszólalt, bizonyára az elbűjt manókhöz intézve szavait.

- Utoljára szólok hozzátok, jól figyeljete! Vagy megkapjátok Tüzet...!

- Ó Parázs! – visított közbe egy kismanó, játékautóval a kezében. A lány szikrázó szemekkel tekintett a manófiúra, aki elszaladt a szüleihez.

- Tehát: vagy tiétek Parázs, és enyém az ország, vagy... vagy... - itt eltöprengve ráncolta a homlokát, de folytatta:

- Vagy enyém Parázs, az ország és ti! – azzal óriási sárkány követével elszállt.

Megijedtem, és rögtön egy terven kezdtem törni a fejemet. Esembe is jutott valami, s megkérdeztem:

- Megnézhetem a tűzelvezető vezetékeket?

Pircsi bólintott, és elvezetett. Nem volt messze, oda is értünk hamar. Bonyolult szerkezetnek látszott, de ránézésemre megállapítottam, nem itt van a probléma.

- Járjuk végig a vezetékek útját! – kértem Pircsit. Ő habozva felelt:

- Arra még senki nem indult el!

- Nem baj! – legyintettem. - Annál jobb!

A házi manón látszott, hogy megijedt, de engedelmesen követett. Rövidesen egy hóbuckához értünk. Eltorlaszolta a vezetékek útját!

- Itt van a kutya elásva! – kiáltottam, de legnagyobb meglepetésemre a hódomb megszólalt.

- Nem a kutya, hanem Parázs uralkodó!

Nem sokáig vártam, a kezemmel kezdtem kikaparni a havat. Pircsi itt-ott felolvasztotta a rétegeket. Tíz perc alatt kész lettünk. Szegény uralkodó nagyon átfagyott. Pircsi melegítette fel, miközben én a hódombban bogarásztam. Megakadt a kezem valamiben. Kihúztam, egy gyönyörű kristály volt.

- Ez az öröklét kristálya! – ugrált Parázs. - Bárhol megismerem, de ez nem piros, mint a többi, hanem kék!

- Hát persze, mert az enyém! – dörrent egy hang a hátunk mögött. Hátra pillantottunk.

- Ő a Jégkirálynő! – súgta Parázs.

- Adjátok vissza! – bömbölt a királynő.

Én nem sokat teketóriáztam, földhöz vágtam a kristályt. A Jégkirálynő hatalmas sikoltás közepette elolvadt, s vele együtt a hó is. Ebben a pillanatban forgószél támadt és viszszaépítette a szobámba. Pircsi és a többi manó integetett nekem, de csakhamar eltűntek a szemem elől. Ahogy a fotelben ültem, és a kályhában kergetőző lángokat néztem eszembe jutott, hogy nemsokára itt a tavasz.

Szilágyi Dorka 5.b

A cicám Dorina

Hű de rég volt már!

Nem is tudom ám!

Úgy két éve,

Befogadtunk egy cicát,

Gondoztuk, ápolgattuk

szép, erős és egészséges cica lett

így a neve Cila lett.

Született néki egy olyan szép kiscicája, hogy menten elneveztem Dorinának.

Teltek múltak a napok s hetek,

de Dorina egyre szebb lett.

Felnőtt, szép és erős lett.

Őt nagyon szeretem.

Cila és Dorina is kismama lett, kiscicájuk gazdit keresett.

Kiss Orsolya 4.a

A ősz

Harmatos reggelek,

hideg nappalok,

hullanak a levelek

bágyadtak a mókusok.

Száll a napsugár,

s fáradtan énekelnek a madarak

itt az ősz,

már várom a nyarat.

Matil Boglárka 2.c

A Lajtorja elkészítésében részt vettek:
 Bajiné Takács Margit, Csontos Zoltánné, Egresi László, Emberné Balogh Emőke, Engszler Attila, Fehérné Szóráthi Márta, Horváth-Soós Dóra Anikó,
 Juhász M. Tünde Kiss Edit, Kursinszky Viola, Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa, Lovász Krisztina, Orosz Magdolna, Pócsik Anett,
 Rácz Klára, Szilágyi Tamás, Torda Nóra

Készült a DELA kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/955-634
 Felelős kiadó: Ember Sándor igazgató
 Lapzárt: : 2017-10-17